

ת"פ 46586/02/18 - מדינת ישראל, המאשימה נגד י.כ., הנאשמים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 46586-02-18 מדינת ישראל נ' כ' (עציר)

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

פמ"י פלילי

נגד

י.כ. (עציר) - הנאשמים

ע"י ב"כ עו"ד ארז בר-צבי

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של ריבוי עבירות של הפרת צו פיקוח, לפי סעיף 22(א) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006. לפי עובדות כתב האישום ניתן נגד הנאשם צו פיקוח ביום 19.7.2017 והוא אף חתם על חוזה פיקוח עם קצין הפיקוח ביום 16.3.2017. ביום 21.10.2017 עזב הנאשם את בית הוריו ללא דיווח לקצין הפיקוח; בתאריך 18.12.2017 אמר הנאשם לקצין הפיקוח כי לא טוב לו בבית והוא מוכן לדקור את עצמו או מישו מהמשפחה או ברחוב, ומוטב לו לחזור לכלא; בתאריך 2.1.2018 קיבץ הנאשם נדבות ובשל כך זומן לשיחת אזהרה לקצין עם קצין הפיקוח; בתאריך 4.1.2018 עבר הנאשם בעבודה ללא אישור קצין הפיקוח. ביום 31.1.2018 אמר הנאשם לקצין הפיקוח כי ישלח אנשים שיגישו תלונה נגדו על רדיפה. החל מאותו מועד ניתק הנאשם קשר עם קצין הפיקוח.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת כי יש להטיל על המשיב עונש מאסר דו-ספרתי על סמך מתחם ענישה של עד 14 חודשי מאסר, וזאת לנוכח עברו הפלילי של הנאשם, טיב ההפרות והמאסר המותנה.

מאידך, הסניגור טוען כי ניתן להסתפק בתקופה קצרה מעבר לשלושת החודשים בהם הוא שוהה במעצר. הסניגור הפנה לרמת הפסיקה הנוהגת, לטיבן של ההפרות שאינן מן החמורות ולמצבו הנפשי של הנאשם, כפי שעלה מחוות הדעת שהוגשה בהליך המעצר.

מחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה בתיק המעצר עולה כי הנאשם סובל מהפרעה פסיכוטית עם רכיב אפקטיבי והוא זקוק להמשך טיפול ומעקב, אך לא במסגרת אשפוז. בהחלט ניתן לומר כי ההתרשמות מהתנהגות הנאשם מלמדת על מצוקתו ובעייתו הנפשית, והיא גורם משמעותי באופן התנהלותו.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - מדובר בחוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין אשר נועד להגן על הציבור מפני עבירות מין חוזרות ע"י מי שהורשע בכך בעבר, כאשר צו פיקוח הוא אמצעי שתכליתו להציב "דלת ברזל", שתחצוץ בין נאשם שהורשע כאמור לבין נפגעים פוטנציאליים, דהיינו מדובר באמצעי מניעתי צופה פני עתיד [בש"פ 7936/10 **פלוני** (מיום 8.11.10)]. הפרת צו פיקוח פוגעת בשלום הציבור וכן יש בה פגיעה בשלטון החוק ובערך של כיבוד החלטות וצווים שיפוטיים [ת"פ (שלום י-ם) 37734-03-14 **מ"י** נ' **סלים** (מיום 10.4.14) (להלן - **עניין סלים**)].

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין מדובר בעבירות מתוכננות אלא בעבירות הנובעות מאופיו האימפולסיבי של הנאשם; הנאשם לא ביצע עבירות נוספות אך הפר את חובותיו במסגרת צו הפיקוח והחזזה שחתם עם קצין הפיקוח, וייתכן נזק פוטנציאלי רב מהפרות אלו, אילו היו חריפות יותר; בפועל נגרם שיבוש לעבודת קצין הפיקוח; לטעמי יש קרבה של הנאשם לסייג האחריות הפלילית לנוכח האמור בחוות הדעת ומאפייני אישיותו של הנאשם, ויש קשר ביניהם לבין התנהגותו.

מדיניות הענישה הנוהגת - רמת הענישה בעבירות מסוג זה משתנה בהתאם לחומרת ההפרות ולנסיבותיהן, כך שהיא נעה בין מאסר מותנה לחודשי מאסר דו-ספרתיים. בת"פ (י-ם) 55406-02-16 **מ"י** נ' **סדובסקי** (מיום 20.3.2016) נקבע מתחם ענישה שבין מאסר מותנה ואף של"ץ עד לשישה חודשי מאסר בנסיבות של אי שיתוף פעולה עם קצין פיקוח והוטל עונש של חודשיים מאסר. בת"פ (נצרת) 28972-02-17 **מ"י** נ' **סיניצקי** (מיום 6.6.2017) נקבע מתחם שבין מאסר קצר עד 9 חודשי מאסר בגין מספר הפרות שעניינן שתיית אלכוהול. שם נגזר עונש של 7 חודשי מאסר אך הנסיבות הספציפיות היו שונות מענייננו. בעפ"ג (מחוזי י-ם) 59030-06-17 **מ"י** נ' **פלוני** (מיום 28.6.2017) אישר בית המשפט המחוזי עונש של 3 חודשי מאסר בגין 3 הפרות צו פיקוח ברף גבוה מבענייננו, והותיר בצריך עיון מתחם ענישה שנקבע עד 18 חודשי מאסר. בעפ"ג (מחוזי י-ם) 17512-12-13 **מרקוביץ** נ' **מ"י** (מיום 22.1.2014) אמנם נקבע מתחם ענישה שבין חודש ל-12 חודשי מאסר, אולם שם מדובר בנסיבות חמורות בהרבה מנסיבותינו שכן שם דובר בעבירה מתמשכת על פני 3 שנים שלווה בעבירות נוספות; בת"פ (שלום ב"ש) 3039/12 **מ"י** נ' **שפובלוב** (מיום 27.12.2012) נקבע מתחם ענישה שבין מאסר מותנה ל-6 חודשי מאסר, ושם הסתפק בית המשפט ב-5 חודשי מאסר מותנה, בנסיבות קלות משלנו.

מתחם הענישה - המאשימה לא התייחסה לשאלת קיומו של אירוע אחד או כמה אירועים, ולכן אקבע מתחם אחד למכלול העבירות בשל טיבן והקשר הסיבתי ביניהן. קובע מתחם שבין חודש ל-6 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: אין זה מאסרו הראשון של הנאשם אך בשל מצבו הנפשי המאסר בהחלט מסב לו נזק; הנאשם הודה במעשים. עברו הפלילי הוא לו לרועץ. נסיבות חייו אינן פשוטות כלל ועיקר.

מיקום במתחם - לפיכך יש למקם את הנאשם עד אמצע המתחם.

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חודשיים מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו ;
- ב. 4 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם את העבירות בהן הורשע בתוך שנתיים מיום שחרורו;
- ג. מפעיל עונש מאסר של 3 חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ (ירושלים) 20309-01-13 ו-24147-12-14 מיום 17.6.2015, וזאת במצטבר לעונש שהוטל עליו בתיק זה, **כך שבסה"כ ירצה הנאשם 5 חודשי מאסר מיום מעצרו;**

בנסיבות של הנאשם לא מצאתי טעם בהטלת רכיבי ענישה נוספים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ז אייר תשע"ח, 02 מאי 2018, במעמד הצדדים.